

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. Сливен, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светослава Костова

при участието на секретаря ЕЛЕНА Г. Х.А
като разгледа докладваното от Светослава Костова Гражданско дело № 20222200100378 по описа за 2022 година

Предявена е искова молба от П. П. Д. против ЗК „Л.И.“ АД, в която се твърди, че на 18.11.2020 г. около 18.30 ч. в гр. Сливен, на ул. „Орешак“ при управление на МПС – лек автомобил „Киа Прежио“, водачът Я. Н. Г. нарушил правилата за движение по пътищата и допуснал ПТП по непредпазливост, поради което причинил средни телесни повреди на пешеходеца П. П. Д.. За този автомобил, към момента на възникване на ПТП е имало валидно сключен валиден договор за застраховка ГО, валидна до 19.08.21г. В исковата молба подробно се описва механизма на настъпилото ПТП, при което П. П. Д. е получил черепномозъчна травма, както и счупване на основата на черепа в областта на брадавицовидния израстък на слепоочната кост вдясно и травматична руптура на дясната тъпънчева мембрана, довели до значително намаляване на слуха на дясното ухо за продължителен период от време. По повод процесното ПТП е било образувано АНД № 843/21г. на РС Сливен, по което е постановено Решение № 166/29.07.21г. потвърдено с Решение № 25/29.04.22г., постановено по ВАНД № 470/21г. на ОС Сливен, изискано и приложено по настоящото дело. В исковата молба се сочи, че на 01.07.22г. ищецът е депозирал пред ответното застрахователно дружество претенция за изплащане на обезщетение, като по телефона е бил уведомен, че определеният размер възлиза на 20 000 лв. Размерът, тъй като е бил приет за твърде занижен, не е приет от ищеца, поради което е предявена по исков път разглежданата претенция за изплащане на обезщетение в размер на 80 000 лв., представляващи неимуществени вреди по повод процесното ПТП, ведно със законната лихва за забава, считано от датата на заявяване на претенцията пред застрахователя - 01.07.22г. Исковата молба е връчена редовно на ответното застрахователно дружество. В законноустановения срок е депозиран писмен отговор. В същият са наведени възражения за недопустимост и неоснователност на предявения иск. Не се оспорват изложените в исковата молба твърдения за реализираното на 18.11.2020 г. ПТП, при което е пострадал ищеца. Не се оспорва обстоятелството, че към момента на настъпване на ПТП за 2 управлявания от водача Я. Н. Г. товарен автомобил, е било налице валидно сключена задължителна застраховка ГО с ЗК „Л.И.“ АД.

Не се оспорват постановените решения по наказателното производство, приложено по делото.

Оспорва се претендирания размер на обезщетението като прекомерно завишен, като се твърди, че ищецът в значително висока степен е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, тъй като в тъмната част на денонощието и при слаба осветеност на пътния участък, облечен в тъмни дрехи, без светлоотразители по тях, се намирал на платното за движение и се движил в нарушение изискванията на чл. 108 от ЗДвП. Оспорват се твърденията за претърпените телесни увреждания, изложени в обстоятелствената част на исковата молба, както и твърденията за характеристиките на лечебния процес и продължителността на лечението на пострадалия и възстановителния период. Оспорват се неимуществените вреди по отношение на техния интензитет и проявление, както и твърденията за наличието на причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. В условията на евентуалност, тези възражения са наведени и като възражения за съпричиняване от ищеца за възникване на травмите при осъществяване на транспортния инцидент. Размерът на претенцията, а именно обезщетение от 80 000 лв. се твърди, че е прекомерен и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД. Оспорват се изцяло акцесорните искове за присъждане на лихви по предявената претенция като неоснователна. Заявени са доказателствени искания. Правна квалификация на претендираните права - чл. 432 ал.1 от КЗ във вр. с чл. 380 от КЗ.

На осн. чл. 219 от ГПК съдът е конституиран в качеството на трето лице – помагач на ответника водачът Я. Н. Г..

В с.з. ищецът се представлява от процесуален представител по пълномощие, който поддържа изцяло исковата претенция и моли за уважаването ѝ. Представя подробни писмени бележки.

В с.з. ответното дружество се представлява от процесуален представител по пълномощие, който счита предявения иск за недоказан. Счита, че е доказано съпричиняването на вредоносния резултат от пострадалото лице, с оглед на което моли да бъде редуцирано поисканото обезщетение. Представя подробни писмени бележки.

В с.з. третото лице помагач Я. Н. Г., редовно призован не се явява и не изразява становище.

По делото се установява следната фактическа обстановка :

С влязло в сила решение по АНД № 843/2021 г. на РС Сливен, III наказателен състав, се установява, че обвиняемият Я. Н. Г. е освободен от наказателна отговорност на осн. чл.78А от НК, за това, че на 18.11.2020 год. около 18:30 часа в гр.Сливен на ул.“Орешак“, при управление на лек автомобил „КИА ПЕЖИО“ с рег. № ***, е нарушил чл. 20 ал.2 изр. 2-ро от ЗДвП, чл.21 ал.1 от ЗДвП и чл. 116 ЗДвП, като по непредпазливост е причинил на Я. Н. Г. средна телесна повреда. Същото е изменено с решение № 25/29.04.2022 год. по ВНАХД № 470/2021 по описа на Окръжен съд

Сливен в частта, в която е прието, че е нарушил правилата по чл.20 ал.2, изр.2-ро ЗДвП и чл.116 ЗДвП, като го оправдава да е нарушил тези текстове.

От изготвената авто-техническа експертиза, се установява, че ПТП е настъпило в тъмната част на денонощието при неосветен пътен участък на къси светлини на фарове и суха пътна настилка. В следствие на него, ищецът е получил телесни увреждания. Автомобил Кия се е движил по път SLV 2061 в местността „Абланово“, около 18,40 часа, като скоростта на лекия автомобил преди ПТП е около 61 км/ч. Движението се е осъществило в тъмната част на денонощието при неосветен участък на къси светлини на фаровете и суха пътна настилка. Опасната зона на спиране на автомобила при определена скорост на движение е била 51 м. В същия момент попътно за автомобила, извън зоната на действие на пешеходната пътека се е движил пешеходец, който е предприел промяната на направлението на движение от средната част на платното към дясната граница на платното за движение. Траекторията на движение е близко до дъговидната, като скоростта на движение при бърз ход е била около 6,8 км/ч.

Водачът на автомобила е възприел опасността на около 44 м. от мястото на удара или на около 39 м. от нивото на разположение на пешеходеца, като е предприел ефективно спиране. В момента на възприемане на опасността пешеходеца е бил на около 5,9 м. от мястото на удара. Пешеходецът е продължил движението си напред и надясно към десния банкет. Настъпил е удар между челно - лявата странична повърхност на автомобила и дясната странична повърхност на тялото на пострадалия, при което тялото е било изтласкано напред по направление на косото движение на автомобила.

В съответствие с данните за увреждане на тялото и динамиката на ударния процес са налице три фази на удара- първата в първоначалния контакт с челно - лявата част на автомобила, в областта на предната броня и в лявата зона. Следва удар в горната част на калника и лявата странична колонка. Това означава, че при относителното движение на двете тела се получава отхвърляне на пострадалия напред по направление на ударната сила. Приложната точка на ударната сила е първо под масовия център, а след това върху тялото при удара в предния ляв калник и колонката.

Ударът на автомобила по време на първоначалния контакт с тялото на

пострадалия в зоната с височина, по- ниска от нивото на масовия център на тялото на пешеходеца. Въпреки предприетите действия от водача е настъпил удар в дясната пътна лента и на 1 м. от дясната граница.

Към момента на възприемане на опасността пешеходецът се е движил попътно за автомобила в средната част на платното за движение и най-вероятно в лявата част на дясната пътна лента. Пешеходецът е продължил движението косо и при дъговидна траектория към десния банкет, пресичайки коридора на движение на автомобила Кия. Настъпил е удар между челно – лявата странична повърхност на автомобила и дясната странична повърхност на тялото на пострадалия, при който тялото е било изтласкано напред по направление косото движение на автомобила.

От заключението се установява, че причината за настъпване на ПТП е движението на пешеходеца в лявата част на дясната пътна лента/ средната част на платното/ без да се съобрази с приближаващите се автомобили. От гледна точка на безопасността е следвало да се движи в най-лявата част на платното, за да възприема насрещно движещите се автомобили. Освен това движението на автомобила с технически несъобразена скорост съобразно видимостта пред автомобила също е допринесло за настъпването на процесното ПТП, както и движението на автомобила със скорост над максимално разрешената за населено място.

Според разпита на вещото лице в съдебно заседание, предвид обективно определеното разстояние от което водачът е възприел опасността, което разстояние е около 44 м. същото е изминато за около 3 секунди, като за същото това време пешеходецът е изминал разстояние 6 м. Сочи се, че предвид определеното място на удара за това време пешеходецът, връщайки го назад, се получава, че е бил около средната част на платното за движение, вдясно от мислената разделителна линия. Пояснява, че ако пешеходецът не е бил на платното за движение при същите действия на водача на автомобила би възникнала изобщо друга пътна ситуация. Пешеходецът е имал възможност да се движи плътно вляво, при отсъствие на банкет, срещу движението, за да има възможност да възприема насрещно движещи се автомобили и да предприема действия за предотвратяване на контакт с тях. Това е неговото правилно безопасно движение, тъй като в района на събитието е нямало банкет, както и очертан десен тротоар, то безопасното му

поведение следва да е движение в най-лявата част на платното, срещу движещите се автомобили.

От заключението на изслушаната по делото съдебно-медицинска експертиза се установява, че ищецът П. П. Д. е получила в резултат на удара при падането след ПТП следните травматични увреждания:

Черепно-мозъчна травма, изразяваща се в дифузна травма на мозъка с данни в материалите по досъдебното производство за изпадане на пострадалия в пълно безсъзнателно състояние и наличие на субарахноидален *(между паяжиновидната и меката мозъчна обвивка)* кръвоизлив;

Разкъсно-контузна рана в лявата половина на челната област;

Охлузна рана и травматичен оток на меките черепни обвивки в дясната половина на тилната област;

Травматична руптура *(разкъсване)* на тъпанчевата мембрана на дясното ухо с изразено кръвотечение *(оторагия)* от ушния канал и данни за увреждане на слуха за продължителен период от време;

Контузия в областта на дясната раменна става без клинични и от образните изследвания данни за фрактура на костни структури, участващи в изграждането ѝ;

Контузия на лявата ръка с наличие на травматичен оток в областта на предмишницата ѝ;

Контузия на гръдния кош без клинични и от образните изследвания данни за наличие на хемоторакс и/или пневмоторакс *(наличие на свободни кръв и/или въздух в гръдната кухина)*, както и за фрактури на костни структури, участващи в изграждането му;

От разпита на изслушаната СМЕ се установява, че преглед на ищеца не е извършен и същата е изготвена въз основа на медицинската документация и наличните по делото материали. Вещото лице излага, че ищецът е направил лично заявление, че се е възстановил напълно от получените увреждания и не желае да му се извършва преглед. Посочва, че по повод на черепно-мозъчната травма ищецът е бил хоспитализиран в отделение по неврохирургия, където след проведени изследвания и физикални, и инструментални, му е приложено консервативно лечение. По време на престоя му е възстановено увреждане на слуха, свързано с черепно-мозъчната травма, дясно ухо. Излага, че видно от материалите по делото от тези увреждания ищецът се е възстановил напълно.

Вещото лице посочва, че последиците от една такава черепно - мозъчна травма, увреждане на мозъка, особено при млади хора, отзвучава в рамките на месец/два. По писмени данни увреждането на слуха се е възстановило в значителна степен, но въпреки всичко то осъществява медико-биологичните признаци на трайно отслабване на слуха с дясно ухо, тъй като това страдание е продължило повече от тридесет дни. Останалите увреждания са по-леки, като възстановителните периода при тях са в рамките от 10-15-20 дни, най-вече за разкъсноконтузната рана в лявата половина на челото. Според вещото лице, следвайки материалите по делото, най-вече медицинските документи,

може да се направи заключение, че описаните в тях телесни увреждания са в пряка и непосредствена причинноследствена връзка с процесното ПТП. Увреждането при черепно-мозъчната травма се характеризира най-вече с главоболие и динамични оплаквания, като лесна умора, безсъние. В материалите по делото има и данни, че по време на възстановителния период, ищецът е изпитвал периодично дифузно главоболие, което е често срещано, като последица от такъв тип черепно - мозъчна травма. Вещото лице излага, че най - вероятно нямаше да бъдат променени изводите в заключението, ако беше извършен преглед на ищеца, тъй като изявлението на ищеца и неговият баща е било, че се е възстановил напълно от получените увреждания. Наложило се е ищецът да завърши училище като частен ученик, поради лекарска препоръка да не посещава училище няколко месеца. Дори и да има някаква остатъчна 20-30 % загуба на слуха, то това не се отразява съществено на ежедневието на ищеца. Амбулаторният лист, в който се посочва че е напълно възстановен слуха е с дата 09.02.21г., т.е. два месеца след получаване на увреждането.

При разпита на св. П. Д. /баща на ищеца/ се установява, че в резултат на ПТП, веднага след катастрофата ищецът е бил транспортиран до Спешно отделение, където бил приет и са му били назначени и извършени различни изследвания и прегледи, като престоят му там е продължил около 15 дена, от които 3-4 дена е бил в безсъзнание. Излага се, че в продължение на месец се е грижил за него., като се е налагало да го храни, да му слага памперси. Ищецът П. постоянно е имал кошмари, като инцидента е повлиял отрицателно на емоционалното му състояние – при пресичане на пешеходна пътека се стряскал, посещавал детски психолог, не искал да изкара шофьорски курсове, не е чувал известно време, приемал лекарства за разреждане на кръвта дълъг период. П. е завършил като частен ученик, но към момента при натоварване започва отново силно главоболие. Споделя, че около 20 пъти го е водил на прегледи в гр. Стара Загора, а на 24.08 е ходил на скенер в гр.Пловдив, където са му казали, че мозъкът е изчистен и няма кръвоизливи.

От показанията на свидетеля Х. се установява, че към 18,30 ч. на 18.11.2020 г., се прибирал към дома си, било е вече тъмно. В далечина видял една светлина, която преминавала от единия край на шосето към баира. Когато наближил буса намалил и с подминаването видял едно момче да лежи на пътя. Описва, че спрял колата, а момчето се надигнало и ходело като зашеметено, имало кръв по главата, било неадекватно. Сочил, че на мястото на инцидента е дошла линейка и са помогнали на ищеца да се качи в линейката.

Горните фактически констатации съдът прие за доказани въз основа на съвкупната преценка на събраните доказателства, като кредитира изцяло заключенията на изслушаните експертизи.

Установеното от фактическа страна мотивира **следните изводи от правно естество :**

Съгласно разпределената доказателствена тежест, ищецът установява наличието на всички елементи от фактическия състав на чл. 432, ал. 1 от КЗ

във вр. чл. 45 от ЗЗД, ангажиращи отговорността на застрахователя за обезвреда на настъпилите за ищеца в резултат на деликта неимуществени вреди.

Съгласно чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено престъпление, неговата противоправност и виновността на дееца. Решението по чл. 78а от НК, с което наказателният съд освобождава подсъдимия от наказателна отговорност и му налага административно наказание, е приравнено по значение на влязла в сила присъда.

Предвид т. 15 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК и разпоредбата на чл. 300 от ГПК от постановеното Решение по АНД № 843/2021 г. по описа на РС Сливен, частично изменено с Решение № 25/29.04.2022 г. по ВАНХД № 470/2021 г. по описа на Окръжен съд Сливен, се установява несъмнено извършването на твърдяното в исковата молба деяние, неговата противоправност и вината на водача на МПС.

Налице е и хипотезата на чл. 432, ал. 1 от КЗ. Доказва се наличието на валиден договор за застраховка "ГО" към датата на реализиране на ПТП между собственика на причинилия увреждането автомобил и ответника като застраховател по риска. Предвид обхвата на застрахователното покритие, регламентиран в чл. 477, ал. 1 от КЗ, застрахователят обезщетява всички вреди, за които отговаря застрахованото лице на основание чл. 45 ЗЗД.

Дължимото обезщетение се присъжда по справедливост, съгласно чл. 52 от ЗЗД. Понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на обективно съществуващи конкретни обстоятелства. Следва да бъдат съобразени характера, степента и продължителността на търпените от ищеца болки и страдания от причинените в процесното ПТП травми, така и наличието на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия.

В конкретния случай към момента на ПТП, липсват данни за сериозни заболявания преди катастрофата. Установява се, че ищецът не е могъл да се обгрижва сам в продължение на месец, през който баща му е полагал грижи за него. Особено през първия месец е изпитвал силни болки в

главата, а слухът му е бил намален с 35 %, като към 09.02.2021 год. според медицинската документация слухът му е бил възстановен нацяло. Причинено е и неудобство – завършване на учебния процес като частен ученик при домашно лечение.

Съдът намира, че за репарирание на претърпените болки и страдания от ищеца следва да бъде присъдено общо обезщетение в размер на 40 000 лева, което в голяма степен ще компенсира негативните преживявания. В разглеждания случай обаче е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца - неправилно движение по пътното платно като пешеходец, поради което така определеното обезщетение следва да бъде намалено до размер от 35 000 лева. В случая са налице категорични доказателства, събрани в процеса, че вредите не биха настъпили, респ. не биха настъпили в съответния обем и тежест, ако пешеходеца се е движил правилно по пътната лента / в посоката на движение на автомобилите/.

Предвид гореизложеното, предявеният иск по чл. 432, ал. 1 КЗ следва да бъде уважен до размера от 35 000 лв., като за разликата над този размер, до пълния предявен размер от 80 000 лв., следва да се отхвърли. Обезщетението в размер на 35 000 лв. следва да се присъди заедно със законната лихва, каквато се дължи от застрахователя съгласно чл. 429, ал. 3 във вр. с ал. 2, т. 2 КЗ – от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя на 01.06.2022 г., от която дата обезщетението се претендира и с исковата молба.

С оглед изхода на делото и правилата на чл.78 от ГПК на ищеца са дължими деловодни разноски за адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковите претенции. Същото следва да бъде присъдено на процесуалния представител адв. Д. Б. от АК Сливен в размер на 3450 лева, определен съгласно НМРАВ.

На ответното застрахователно дружество „Л.И.“ АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** също са дължими деловодни разноски в размер на 1648 лева - съобразно отхвърлената част от исковата претенция.

На осн. чл.78, ал.6 от ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на СлОС сумата в размер на 1400 лева – държавна такса.

Мотивиран от гореизложеното, настоящия съдебен състав на

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Л.И.“ АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** **ДА ЗАПЛАТИ** на П. П. Д. с ЕГН ***** с адрес *** сумата в размер на 35 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди във връзка с настъпилото на 18.11.2020 г. ПТП, ведно със законната лихва считано от 01.06.2022г. до окончателното изплащане на задължението.

ОТХВЪРЛЯ претенцията до пълния претендиран размер от 80 000 лева, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА „Л.И.“ АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Д. М. Б. от АК – Сливен със служебен адрес *** сумата в размер на 3450 лева - адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА П. П. Д. с ЕГН ***** с адрес *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „Л.И.“ АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** сумата в размер на 1648 лева - деловодни разноски.

ОСЪЖДА „Л.И.“ АД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: *** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на СЛОС сумата в размер на 1400 лева – държавна такса.

Решението е постановено при участието на Я. Н. Г., като трето лице – помагач на ответника по делото ЗК „Л.И.“ АД.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд - Бургас.

Съдия при Окръжен съд – Сливен: _____